

นิพนธ์ต้นฉบับ

ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ การเข้าใจและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA (Guideline Daily Amounts) บนผลิตภัณฑ์ขนมขบเคี้ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี

กนกวรรณ ทองเกี้ยว⁽¹⁾, นื่องนุช ศิริวงศ์^{(2)*}, จุฑาทพร เนียมวงษ์⁽³⁾ และอำพร แจ่มผล⁽⁴⁾

วันที่ได้รับต้นฉบับ: 24 มีนาคม 2558

วันที่ตอบรับการตีพิมพ์: 6 มิถุนายน 2559

* ผู้รับผิดชอบบทความ

- (1) นิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์) คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (โทรศัพท์: 083-6906028, E-mail: kanokwanpoo@hotmail.com)
- (2) ดร., อาจารย์ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (โทรศัพท์: 081-9233910, E-mail: agrmns@ku.ac.th)
- (3) ดร., อาจารย์ ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (โทรศัพท์: 081-5773800, E-mail: jutaporn@buu.ac.th)
- (4) ดร., อาจารย์ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (โทรศัพท์: 081-8225259, E-mail: agramt@ku.ac.th)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ การเข้าใจ และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA (Guideline Daily Amounts) และศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้ การเข้าใจ และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA กับตัวอย่างจำนวน 400 คนเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี โดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ Mann-Whitney U Test และ Kruskal-Wallis H Test สำหรับทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยฐาน และค่าสหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman Rank Correlation Coefficient) ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่ศึกษาคณะต่างกันมีการรับรู้ และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในขณะที่ชั้นปีที่นิสิตศึกษา คณะที่นิสิตศึกษา และรายได้ต่างกันมีผลต่อการเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับการเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA ในทิศทางบวก ($r=0.109$) แต่อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ ($r=0.096$) และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA ($r=-0.016$) การรับรู้มีความสัมพันธ์กับการเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA ในทิศทางบวก ($r=0.552$) การรับรู้มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA ในทิศทางบวก ($r=0.189$) และการเข้าใจมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA ในทิศทางบวก ($r=0.186$)

คำสำคัญ: ผลิตภัณฑ์ขนมขบเคี้ยว, ฉลากโภชนาการแบบ GDA, การรับรู้, การเข้าใจ

Original Article

Factors Affecting Perception Understanding and Utilization from Guideline Daily Amounts (GDA) on Snack Products of Undergraduate Students

Kanokwan Thongkiaw⁽¹⁾, Nongnuch Siriwong^{(2)*}, Jutaporn Neamvonk⁽³⁾ and Amporn Jamphon⁽⁴⁾

Received Date: March 24, 2016

Accepted Date: June 26, 2016

Abstract

The research aimed at studying the factors influencing the outcomes of the implementation under the University of Happiness Policy (A Happy Organization) of Khon Kaen University. The quantitative research method was employed. The data was collected by the questionnaire with 557 samples, the number of which was derived by the proportionate to size method. The Systematic Random Sampling was conducted from the list of personnel from 22 faculties and 14 organizations of Khon Kaen University. Completed questionnaires were collected from 403 cases or 72.35 percent. The data was analyzed using the descriptive statistics and multiple regressions analysis.

The results found that:

Factors influencing the outcomes of implementation under the University of Happiness Policy which was carried out in 8 categories, namely: (1) Happy Body, (2) Happy Heart, (3) Happy Relax, (4) Happy Brain, (5) Happy Soul, (6) Happy Money, (7) Happy Families and (8) Happy Society, included length of time employed by Khon Kaen University, status of being permanent employees, the highest education level (bachelor's degree, master's degrees, PhD degrees) and attitudes towards the implementation of university happiness policy in faculties/ organizations level. The variables taken into account were able to explain the implementation of the university under the policy at 17.4 percent

Keywords: *Snack Products, Guideline Daily Amounts (GDA), Perception, Understanding*

* Corresponding author

(1) Master of Science (Home Economics)

Student, Faculty of Agriculture,
Kasetsart University

(Tel.: 083-6906028,

E-mail: kanokwanpoo@hotmail.com)

(2) Ph.D. Department of Home Economics,

Faculty of Agriculture, Kasetsart University

(Tel: 081-9233910,

E-mail: agrmns@ku.ac.th)

(3) Ph.D. Department of Mathematics,

Faculty of Science, Burapha University

(Tel.: 081-5773800,

E-mail: jutaporn@buu.ac.th)

(4) Ph.D. Department of Home Economics,

Faculty of Agriculture, Kasetsart

University

(Tel: 081-8225259,

E-mail: agramt@ku.ac.th)

บทนำ

ข้อมูลโภชนาการบนฉลากอาหารเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการกระตุ้นให้ผู้บริโภคตัดสินใจในการเลือกซื้ออาหารที่ดีต่อสุขภาพ ข้อมูลโภชนาการแบบเดิมมักจะพบที่ด้านหลังของบรรจุภัณฑ์อาหาร แต่ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ออกประกาศเรื่องการแสดงฉลากของอาหารสำเร็จรูปที่พร้อมบริโภคทันทีบางชนิด (ฉบับที่ 2) ซึ่งเป็นมาตรการทางกฎหมายแบบบังคับเรียกว่าฉลากโภชนาการแบบ GDA (Guideline Daily Amounts) บังคับใช้กับผลิตภัณฑ์นมขบเคี้ยว 5 ชนิดคือ มันฝรั่งทอดหรืออบกรอบข้าวโพดคั่วทอดหรืออบกรอบข้าวเกรียบหรืออาหารขบเคี้ยวชนิดอบพองขนมปังกรอบหรือแครกเกอร์หรือบิสกิตและเวเฟอร์สอดไส้ ต้องแสดงค่าพลังงาน น้ำตาล ไขมัน และโซเดียมโดยให้แสดงไว้ที่ส่วนหน้าของบรรจุภัณฑ์ที่เห็นได้ง่ายและอ่านได้ชัดเจน (กระทรวงสาธารณสุข, 2554) จากการศึกษาความรู้เกี่ยวกับโภชนาการการใช้งานและความเข้าใจข้อมูลโภชนาการบนฉลากอาหารในกลุ่มผู้บริโภคประเทศอังกฤษพบว่าร้อยละ 27 ของผู้บริโภคสังเกตข้อมูลบนฉลากโภชนาการและฉลากที่แสดงปริมาณที่แนะนำต่อวันแบบ GDA เป็นหลักในการเลือกซื้อโดยกลุ่มผู้บริโภคจะใช้ความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสุขภาพเพื่อมาทำความเข้าใจกับข้อมูลโภชนาการที่อยู่หน้าบรรจุภัณฑ์พบว่ามีความเข้าใจในระดับสูงถึงร้อยละ 87.5 อีกทั้งยังสามารถจำแนกผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพและอธิบายถึงสาเหตุที่แตกต่างกันได้ในขณะที่ความเข้าใจและการรับรู้ของข้อมูลโภชนาการบนฉลากอาหารจะมีความสัมพันธ์กัน (Grunert, Wills, & Fernández-Celemin, 2010) การศึกษาผู้บริโภคที่อยู่ในโครงการ อย. น้อยมีการรับรู้สัญลักษณ์ทางโภชนาการแบบ GDA ร้อยละ 62.2 และความเข้าใจร้อยละ 48.4 (จรัรัตน์ ห่อเกียรติ, นื่องนุช ศิริวงศ์, & สิริพันธุ์ จุลกรังคะ, 2555) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาการรับรู้เครื่องหมายบนฉลากอาหาร และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลบนฉลากอาหารโดยงานวิจัยของณัฐพิมพ์มณฑล ภิรมย์เมือง (2551) พรพิมล รักษาแก่นตง (2550) และอรพร วณมงคล (2544) ซึ่งส่วนใหญ่จะศึกษาในกลุ่มผู้บริโภคทั่วไปและยังมีงานวิจัยที่ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในเรื่องฉลากอาหารอย่างงานวิจัยของบัณฑิตา ศรีวิชัย (2551) ดวงดาว บุญชัย (2552) และจรัรัตน์ ห่อเกียรติ และคณะ (2555)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกศึกษากับบุคคลที่อยู่ในระดับปริญญาตรีซึ่งเป็นวัยรุ่นตอนปลาย (อายุประมาณ 18-22 ปี) เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีการรับประทานนมขบเคี้ยว มีอำนาจการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งในกลุ่มตัวอย่างนี้ยังเปรียบเสมือนรอยต่อของวัยที่สามารถให้ความรู้ปรับปรุงนิสัยพร้อมที่จะรับรู้อย่างมีเหตุและผล และเป็นวัยที่จะก้าวสู่วัยผู้ใหญ่อย่างมีคุณภาพ จากการศึกษาวิจัยนี้มีกิจกรรมมากที่รับประทานอาหารไม่เป็นเวลา ชอบรับประทานอาหารระหว่างมื้อที่ให้พลังงานแต่ไม่ได้รับสารอาหารที่ครบถ้วนอาจส่งผลต่อสุขภาพในอนาคต ดังนั้นการศึกษานี้จึงมีผลต่อการรับรู้ การเข้าใจ และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA บนผลิตภัณฑ์

นมขบเคี้ยวของนิสิตระดับปริญญาตรี จึงมีความสำคัญเพื่อจะได้ทราบถึงการรับรู้ การเข้าใจของนิสิตในระดับปริญญาตรีที่มีต่อข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA รวมถึงการนำข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA ไปใช้ประโยชน์ก่อนการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์นมขบเคี้ยว เพื่อให้มีนิสัยสุขภาพที่ดีต่อไปในอนาคต และสามารถส่งผลกระทบต่อเนื่องในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นด้วย นอกจากนี้ผลจากการศึกษาจะเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการวางแผนการดำเนินงานด้านการเผยแพร่ความรู้ ตลอดจนการจัดกิจกรรมรณรงค์ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายส่งผลให้มีภาวะโภชนาการที่ดีมีสุขภาพดีเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ การเข้าใจและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA
2. ศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้ การเข้าใจ และการใช้ประโยชน์ฉลากโภชนาการแบบ GDA

วิธีดำเนินการวิจัย

• ประชากรและตัวอย่าง

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) โดยประชากรคือ นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จำนวน 26,688 คน (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2557) ตัวอย่างคือ นิสิตปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1-4 ขนาดตัวอย่างได้จำนวน 394.09 คน จึงปรับมาเป็น 400 คนเพื่อสะดวกแก่การสุ่มตัวอย่าง (อรุณ จิรวัดนกุล, 2550) จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional stratified random sampling) เนื่องจากกลุ่มประชากรศึกษาอยู่ในคณะที่แตกต่างกัน จึงแบ่งกลุ่มประชากรออกเป็นชั้นภูมิ (Stratum) ตามคณะเพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความครบถ้วนและครอบคลุม (สมชาย วรภิเกษมสกุล, 2553) จากนั้นก็จะได้ตัวอย่างตามคณะที่ศึกษาและชั้นปีที่นิสิตศึกษาอยู่

• เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและการตรวจสอบคุณภาพ

1. แบบสอบถามการรับรู้ (8 ข้อ) การเข้าใจ (9 ข้อ) และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA (8 ข้อ) แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม การรับรู้ฉลากโภชนาการแบบ GDA คำถามเป็นแบบเลือกตอบ ใช่ ไม่ใช่ และไม่ทราบ โดยตอบถูกต้อง 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ทราบได้ 0 คะแนนการเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA คำถามเป็นแบบเลือกตอบ ใช่ ไม่ใช่ และไม่ทราบ โดยตอบถูกต้อง 1 คะแนนตอบผิดหรือไม่ทราบได้ 0 คะแนนโดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย มีเกณฑ์การกำหนดระดับจากการคำนวณหาอัตราภาคขั้น โดยการนำคะแนนสูงสุด (จำนวนข้อที่มากที่สุด) ลบคะแนนต่ำสุด (จำนวนข้อที่น้อยที่สุด) แล้วหารด้วยจำนวนชั้น (แบ่งเป็น 3 ระดับ) แล้วการใช้ประโยชน์ จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA เป็นคำถาม

แบบมาตรฐานประมาณค่าโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ มากที่สุด มากปานกลางน้อยน้อยที่สุดโดยให้คะแนนจาก 5 ถึง 1 คะแนนตามลำดับ

2. การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านด้วยวิธี IOC (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) โดยได้ค่า IOC รายข้อมีค่า 0.6 ขึ้นไปและนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดสอบความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คนเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ได้จากการสุ่มโดยบังเอิญได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.94 (เป็นค่าของแบบสอบถามในส่วนการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA) อยู่ในเกณฑ์เชื่อมั่นระดับสูงและคำนวณโดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่าเท่ากับ 0.91 (เป็นค่าของแบบสอบถามในส่วนการรับรู้ และการเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA)

• การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS โดยใช้สถิติวิเคราะห์ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานได้แก่ Mann-Whitney U Test และ Kruskal-Wallis H Test สำหรับทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยฐาน 2 กลุ่ม และมากกว่า 2 กลุ่มตามลำดับ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Correlation Coefficient) เนื่องจากคะแนนการรับรู้ การเข้าใจ และการใช้ประโยชน์ไม่มีการแจกแจงปกติโดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

• ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง

ตัวอย่างนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตบางเขนที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 61.5 นิสิตมีอายุ 21 ปี ร้อยละ 25.80 มีค่าดัชนีมวลกายอยู่ระหว่าง 18.5-22.9 กิโลกรัมต่อตารางเมตรร้อยละ 54.0 รองลงมาน้อยกว่า 18.5 กิโลกรัมต่อตารางเมตรคิดเป็นร้อยละ 18.3 และส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 3,000 บาทแต่ไม่เกิน 9,000 บาทมากที่สุด และพักอาศัยที่บ้านส่วนตัวร้อยละ 46.8 ดังตารางที่ 1

• ระดับการรับรู้ การเข้าใจ และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA

ผลการศึกษาพบว่าระดับการรับรู้ฉลากโภชนาการแบบ GDA เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางจากคะแนนเต็ม 8 คะแนน ($\bar{x} = 5.30$) ระดับการเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางจากคะแนนเต็ม 9 คะแนน ($\bar{x} = 5.18$) และระดับการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA เฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลางจากคะแนนเต็ม 5 คะแนน ($\bar{x} = 3.31$) ดังตารางที่ 2

• ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ การเข้าใจ และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA

1. การรับรู้ฉลากโภชนาการแบบ GDA พบว่า เพศ

อายุ ชั้นปี รายได้ สภาพความเป็นอยู่ และดัชนีมวลกาย ที่แตกต่างกันมีผลให้การรับรู้ฉลากโภชนาการแบบ GDA แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ส่วนคณะที่ศึกษามีผลให้การรับรู้ฉลากโภชนาการแบบ GDA แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

2. การเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA พบว่า เพศ สภาพความเป็นอยู่ และดัชนีมวลกายที่แตกต่างกันมีผลให้การเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ส่วนอายุ ชั้นปี คณะที่ศึกษา และรายได้ที่ต่างกันมีผลให้การเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

3. การใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA พบว่า เพศ อายุ ชั้นปี รายได้ สภาพความเป็นอยู่และดัชนีมวลกายที่แตกต่างกันมีผลให้การใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ส่วนคณะที่ศึกษาที่ต่างกันมีผลให้การใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ดังตารางที่ 3

• ความสัมพันธ์ของการรับรู้ การเข้าใจ และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA

การรับรู้ฉลากโภชนาการแบบ GDA มีความสัมพันธ์กับการเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดย $r = 0.552$ การรับรู้ฉลากโภชนาการแบบ GDA มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดย $r = 0.189$ การเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดย $r = 0.186$ ดังตารางที่ 4

บทสรุปและอภิปรายผล

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ฉลากโภชนาการแบบ GDA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ คณะที่นิสิตศึกษาอยู่ เนื่องจากคณะที่นิสิตศึกษาอยู่มีกลุ่มสาขาวิชาที่ต่างกันไป คือ กลุ่มสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ ทำให้นิสิตมีความสนใจ และรับรู้ฉลากโภชนาการแบบ GDA ไม่เหมือนกันได้ สุรางค์ ศรีบุญฤทธิกิจ (2545) ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการรับรู้ฉลากโภชนาการแบบ GDA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี รายได้ สภาพความเป็นอยู่ และดัชนีมวลกาย ซึ่งปัจจัยด้านเพศสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุริรัตน์ ห่อเกียรติ และคณะ (2555) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้และความเข้าใจสัญลักษณ์ทางโภชนาการแบบ GDA ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเพศหญิงหรือชายมีการรับรู้เรื่องสัญลักษณ์ทางโภชนาการแบบ GDA ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ในสภาพปัจจุบันเพศหญิงและเพศชายมีการตัดสินใจที่เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ได้ด้วยตัวเอง และปัจจัยด้านอายุอาจไม่ใช่ตัวแปรสำคัญที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีความรู้เรื่องฉลากโภชนาการ เนื่องจากผู้บริโภคทุกกลุ่มอายุสามารถรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับฉลากโภชนาการต่างๆ ผ่านสื่อได้ทุก

ประเภทได้เท่าเทียมกันสิริภัทร สิริบรรสพ (2547) ส่วนปัจจัยด้านชั้นปีรายได้สภาพความเป็นอยู่ และดัชนีมวลกายของนิสิตสอดคล้องกับงานวิจัยของปารวีร์ จันบุญศรี (2547) ที่กล่าวไว้ว่าการรับรู้ต่อสิ่งต่างๆ ขึ้นอยู่กับความตั้งใจหรือความสนใจของบุคคลต่อนั้นด้วยถ้าหากไม่มีความสนใจหรือตั้งใจต่อสิ่งเรานั้นๆ การรับรู้ก็อาจไม่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นแต่ไม่ชัดเจนดังนั้นไม่ว่านิสิตจะอยู่ชั้นปีใด หรือมีรายได้มากน้อยเพียงใด ก็ต้องใช้ความตั้งใจหรือสนใจในสิ่งที่นิสิตต้องการอยากที่จะรับรู้ต่อสิ่งนั้นๆ ด้วย

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ อายุ ชั้นปี คณะที่นิสิตศึกษาอยู่และรายได้ซึ่งปัจจัยด้านอายุสอดคล้องกับงานวิจัยของมิญชัลักษณ์ นวธนาสนธิ์ (2547) ที่กล่าวถึงบุคคลที่มีอายุต่างกันมักมีความเข้าใจ และความต้องการแตกต่างกัน นิสิตที่มีอายุมากกว่าจึงมีความละเอียดถี่ถ้วน มากกว่านิสิตที่มีอายุน้อยกว่า ส่วนปัจจัยด้านชั้นปี คณะที่นิสิตศึกษา และรายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA โดยพบว่า ชั้นปีมีผลต่อการเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA ซึ่งสอดคล้องกับจूरีรัตน์ ห่อเกียรติ และคณะ (2555) โดยตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าคะแนนเฉลี่ยการเข้าใจที่มากกว่าระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า แสดงให้เห็นว่านิสิตชั้นปีที่สูงกว่ามีความละเอียดถี่ถ้วนกับข้อมูลได้ง่ายกว่า และเข้าใจได้ดีกว่า และอาจเนื่องจากนิสิตชั้นปีที่ต่ำกว่ามีพื้นฐานความรู้ก่อนเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย แต่นิสิตชั้นปีที่สูงอาจจะได้รับความรู้เพิ่มเติมในระหว่างเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย และให้ความสนใจในเรื่องสุขภาพพร้อมทั้งยังหาความรู้เพิ่มเติมด้วย

สุรางค์ ศรีบุญญฤทธิกิจ (2545) ส่วนคณะที่นิสิตศึกษาอยู่ที่ต่างกันมีผลให้การเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA แตกต่างกันไปพบว่า คณะที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลโภชนาการเช่น คณะอุตสาหกรรมเกษตร คณะเกษตร ที่มีภาควิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์ คหกรรมศาสตร์ที่เรียนเกี่ยวกับด้านผลิตภัณฑ์อาหาร จึงทำให้รู้จักและเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA ได้ง่ายกว่าคณะอื่นและนิสิตที่มีรายได้มากกว่าจะมีการเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของปิยฉัตรพรหมเพ็ชร (2550) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของเด็กวัยเรียนในเขตสายไหมกรุงเทพมหานครพบว่ารายได้ที่นักเรียนได้รับในแต่ละวันมีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของเด็กวัยเรียน ทั้งนี้นิสิตที่มีรายได้มากอาจจะพบเจอหรือซื้อผลิตภัณฑ์ขนมขบเคี้ยวที่บ่อยอยู่แล้ว จึงทำให้เข้าใจหรือคุ้นตามากกว่านิสิตที่มีรายได้น้อย ซึ่งนิสิตกลุ่มนี้ไม่ค่อยชอบซื้อผลิตภัณฑ์ขนมขบเคี้ยว เพราะไม่มีประโยชน์ ไม่มีอรรถประโยชน์และยังทำให้สิ้นเปลืองเงิน วรวิมล วิมลธนกิจ (2553) ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ เพศ สภาพความเป็นอยู่ และดัชนีมวลกายซึ่งสอดคล้องกับจूरีรัตน์ ห่อเกียรติ และคณะ (2555) ที่พบว่าเพศสภาพความเป็นอยู่ และดัชนีมวลกายไม่มีผลต่อความเข้าใจในสัญลักษณ์ทางโภชนาการแบบ GDA ทั้งนี้เนื่องจากฉลากโภชนาการ

แบบ GDA ยังไม่มีการใช้ที่แพร่หลายบนผลิตภัณฑ์ขนมขบเคี้ยวทั่วไป ตลอดจนความเข้าใจพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง ฉลากโภชนาการด้วยส่งผลต่อความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงหรือเพศชายไม่ต่างกัน

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ คณะที่นิสิตศึกษาอยู่มีผลต่อการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA เมื่อพิจารณาพบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่รู้จักฉลากโภชนาการแบบ GDA ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีการเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์ให้รู้จักฉลากโภชนาการแบบ GDA ไม่มากพอแต่นิสิตส่วนใหญ่ยังคงคำนึงถึงการใช้อฉลากโภชนาการแบบ GDA ในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ขนมขบเคี้ยวที่มีความหวาน มัน เค็ม ลดลงได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบัณฑิตาศรีวิชัย (2551) ที่ศึกษาการรับรู้เรื่องฉลากโภชนาการและการใช้ฉลากโภชนาการของบุคลากรด้านสาธารณสุขพบว่าประชากรโดยรวมมีการใช้อฉลากโภชนาการอยู่ในระดับดี เพราะเห็นว่าฉลากโภชนาการมีประโยชน์สำหรับการบริโภค แล้วยังนำข้อมูลทางโภชนาการไปเปรียบเทียบเลือกซื้อผลิตภัณฑ์อาหารชนิดเดียวกันโดยเลือกชนิดที่มีคุณค่าทางโภชนาการที่ดีกว่าได้ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี รายได้ สภาพความเป็นอยู่ และดัชนีมวลกาย เช่นเดียวกับงานวิจัยของดวงดาว บุญชัย (2552) ที่ศึกษาการรับรู้และการใช้อฉลากโภชนาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยการใช้ประโยชน์จากข้อมูลบนฉลากโภชนาการของกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการปฏิบัติอยู่ในระดับควรปรับปรุงทุกเรื่อง

4. การรับรู้ฉลากโภชนาการแบบ GDA มีความสัมพันธ์กับการเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งมีขนาดของความสัมพันธ์สูง สอดคล้องกับงานวิจัยของจूरีรัตน์ ห่อเกียรติ และคณะ (2555) ที่ศึกษาการรับรู้และความเข้าใจในสัญลักษณ์ทางโภชนาการแบบ GDA เมื่อมีการรับรู้เรื่องสัญลักษณ์ทางโภชนาการแบบ GDA ที่เพิ่มขึ้นก็ส่งผลต่อความเข้าใจเรื่องสัญลักษณ์ทางโภชนาการแบบ GDA เพิ่มขึ้นตามไปด้วย

5. การรับรู้ฉลากโภชนาการแบบ GDA มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งมีขนาดของความสัมพันธ์ต่ำแสดงให้เห็นว่าถ้ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้มากจะทำให้การใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA มีมากขึ้นย่อมส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อขนมขบเคี้ยวได้ดีขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยฉัตรพรหมเพ็ชร (2550) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของเด็กวัยเรียนในเขตสายไหมกรุงเทพมหานครพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการรับรู้มากมีคะแนนพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการรับรู้ต่ำ

6. การเข้าใจฉลากโภชนาการแบบ GDA มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA ไปในทิศทางเดียวกันซึ่งมีขนาดของความสัมพันธ์ต่ำ แสดงให้เห็นว่าถ้า

กลุ่มตัวอย่างมีการเข้าใจมากจะทำให้การใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA มีมากขึ้น ย่อมส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อขนมขบเคี้ยวได้ดีขึ้นสอดคล้องกับของบัณฑิตา ศรีวิชัย (2551) พบว่า กลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีการใช้ฉลากโภชนาการอยู่ในระดับดีโดยคำนึงถึงการอ่านฉลากโภชนาการเพราะเห็นว่ามีประโยชน์สำหรับการบริโภคได้ และการศึกษาของอรพร วนมงคล (2544) ที่พบว่า การอ่านข้อมูลบนฉลากโภชนาการมีความสัมพันธ์กับการใช้ข้อมูลบนฉลากโภชนาการในการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์นมพร้อมดื่ม งานวิจัยเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคมีการนำข้อมูลบนฉลากโภชนาการไปใช้ประโยชน์ในการพิจารณาเลือกซื้อ และบริโภคได้เหมาะสมกับความต้องการ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

1. คณะที่นิสิตศึกษาอยู่ที่ไม่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับด้านอาหารและโภชนาการ ควรมีการเพิ่มเติมเนื้อหาในวิชา

ทางด้านเชิงบูรณาการเพื่อให้นิสิตในคณะที่ไม่ได้เรียนในสาขาที่เกี่ยวข้องกับอาหารและโภชนาการได้มีโอกาสรับทราบเกี่ยวกับฉลากโภชนาการ และสามารถนำเอาการสอน การอ่านฉลากโภชนาการแบบ GDA ไปใช้ในวิชาบังคับเบื้องต้นของชั้นปีที่ 1-2 เพื่อให้นิสิตสามารถอ่าน และนำไปใช้ปฏิบัติ เพื่อเตรียมพื้นฐานไปเป็นวิทยุใหญ่ก็จะได้นำความรู้ไปสอนลูกหลานต่อไป

2. ควรมีการเผยแพร่ความรู้ทางโภชนาการและข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA ผ่านทางสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทต่างๆ เช่น สื่อทางโทรทัศน์ และส่งเสริมรูปแบบรายการหรือทำโฆษณาที่เกี่ยวกับฉลากโภชนาการหรือเมื่อเลือกรับประทานขนมขบเคี้ยวก็สามารถดูฉลากโภชนาการเป็นและถูกต้องสื่อควรนำเสนอในเวลาที่เหมาะสมในช่วงตอนเย็น ถึงค่ำที่นิสิตเลิกเรียนแล้ว หรือช่วงเที่ยงของการพักรับประทานอาหารกลางวันตามโรงอาหารของมหาวิทยาลัยผ่านทางโทรทัศน์ หรือช่องทางของมหาวิทยาลัย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงสาธารณสุข. (2554). ประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรื่องการแสดงฉลากอาหารสำเร็จรูปที่พร้อมบริโภคทันทีบางชนิด (ฉบับ 2) (7 พฤษภาคม 2554). นนทบุรี: สำนักอาหาร.
- จรัสรัตน์ ท่อเกียรติ, นื่องนุช ศรีวงศ์, & สิริพันธุ์ จุลกรังคะ. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับสัญลักษณ์ทางโภชนาการแบบ GDA บนฉลากขนมขบเคี้ยว: กรณีศึกษา อย. น้อย. ใน รายงานการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 50 (สาขาส่งเสริมการเกษตรและคหกรรมศาสตร์) (หน้า 34-41). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณัฐพิมณธ์ ภิรมย์เมือง. (2551). การรับรู้ในเครื่องหมายบนฉลากอาหารและการใช้ข้อมูลบนฉลากอาหารในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์อาหารของผู้ที่มารับบริการในแผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลรามาริบัติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโภชนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดวงดาว บุญชัย. (2552). การรับรู้และการใช้ฉลากโภชนาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโภชนาการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บัณฑิตา ศรีวิชัย. (2551). การรับรู้เรื่องฉลากโภชนาการและการใช้ของบุคลากรด้านสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโภชนาการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปารวีร์ จันบุญศรี. (2547). การตอบสนองของผู้บริโภคต่อสื่อโภชนาการในร้านอาหารในโครงการอาหารสะอาดรสชาติอร่อยในเขตจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปิยฉัตร พรหมเพ็ชร. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคขนมขบเคี้ยวของเด็กวัยรุ่นในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรพิมล รักษาگانตง. (2550). การรับรู้และการใช้ประโยชน์ข้อมูลบนฉลากอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (มอดินแดง). วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโภชนาการชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2557). รายงานสรุปข้อมูลนิสิต. ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2557, จาก <https://www.regis.ku.ac.th/kpr>
- มิณชลักษณ์ นวธนาสนธิ์. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์อาหารวัยผู้ใหญ่และเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารการเงิน การลงทุนการตลาดและการบริหารธุรกิจ, 4(2), 430-445.
- วรวิฑูมิ วิมลธนกิจ. (2553). พฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์ไส้กรอกและปัจจัยทางการตลาดในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ไส้กรอกที่ขายผ่านช่องทางโมเดิร์นเทรด. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมชาย วรภิรมย์สกุล. (2553). ระบบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). อุดรธานี: อักษรศิลป์การพิมพ์.
- สิริกัณฑ์ สิริบรรสพ. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการนำความรู้เรื่องฉลากโภชนาการไปใช้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโภชนาการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรางค์ศรี บุญยฤทธิกิจ. (2545). ความรู้เรื่องฉลากโภชนาการของนิสิตที่พักอาศัยภายในหอพักของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อรพร วนมงคล. (2544). การใช้ประโยชน์จากข้อมูลบนฉลากมีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์นมพร้อมดื่มของผู้บริโภคอายุ 20-60 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโภชนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อรุณ จิรวินมกุล. (2550). การใช้ตารางคำนวณขนาดตัวอย่างของ Yamane อย่างถูกต้อง. วารสารวิชาการสาธารณสุข, 16(2), 159-160.
- Grunert, K. G., Wills, J. M., & Fernández-Celemin, L. (2010). Nutrition knowledge, and use and understanding of nutrition information on food labels among consumers in the UK. *Appetite*, 55(2), 177-189.

ตารางที่ 1 คุณลักษณะของตัวอย่างที่ศึกษา (n=400)

		ลักษณะข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย		154	38.50
	หญิง		246	61.50
2. อายุ	18 ปี		87	21.80
	19 ปี		96	24.00
	20 ปี		82	20.50
	21 ปี		103	25.80
	22 ปี		32	8.00
3. ชั้นปีที่นิสิตศึกษา	ชั้นปีที่ 1		111	27.80
	ชั้นปีที่ 2		95	23.80
	ชั้นปีที่ 3		89	22.30
	ชั้นปีที่ 4		105	26.30
4. คณะที่นิสิตศึกษา	เกษตร		23	5.80
	บริหารธุรกิจ		34	8.50
	ประมง		17	4.30
	มนุษยศาสตร์		36	9.00
	วนศาสตร์		16	4.00
	วิทยาศาสตร์		3	8.80
	วิศวกรรมศาสตร์		70	17.50
	ศึกษาศาสตร์		13	3.30
	เศรษฐศาสตร์		54	13.50
	สถาปัตยกรรมศาสตร์		4	1.00
	สังคมศาสตร์		52	13.00
	สัตวแพทยศาสตร์		5	1.30
	อุตสาหกรรมเกษตร		33	8.30
	เทคนิคการสัตวแพทย์		5	1.30
สิ่งแวดล้อม		3	0.80	
5. รายได้	ต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน		36	9.00
	3,001 – 5,999 บาทต่อเดือน		136	34.00
	6,000 – 8,999 บาทต่อเดือน		123	30.80
	9,000 – 11,999 บาทต่อเดือน		59	14.80
	มากกว่า 12,000 บาทต่อเดือน		46	11.50
6. สภาพความเป็นอยู่	บ้านส่วนตัว		187	46.80
	บ้านญาติ		7	1.80
	หอพัก		134	33.50
	อพาร์ทเมนท์		72	18.00
7. ดัชนีมวลกาย	ต่ำกว่า 18.5 กิโลกรัมต่อตารางเมตร		73	18.30
	18.5 – 22.9 กิโลกรัมต่อตารางเมตร		216	54.00
	23 – 24.9 กิโลกรัมต่อตารางเมตร		57	14.30
	25 – 29.9 กิโลกรัมต่อตารางเมตร		44	11.00
	มากกว่าหรือเท่ากับ 30 กิโลกรัมต่อตารางเมตร		10	2.50

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ การเข้าใจ และการใช้ประโยชน์ฉลากโภชนาการแบบ GDA (n = 400)

ตัวแปร	คะแนนเต็ม	ค่ามัธยฐาน	ค่าต่ำสุด : ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สรุประดับ
การรับรู้	8	6.00	0 : 8	5.30	2.135	ปานกลาง
การเข้าใจ	9	5.00	0 : 9	5.18	2.092	ปานกลาง
การใช้ประโยชน์	5	27.00	8 : 40	3.31	0.832	ปานกลาง

ตารางที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ การเข้าใจและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA (n=400)

ปัจจัย	จำนวน (คน)	ค่ามัธยฐาน	ค่าต่ำสุด : ค่าสูงสุด	ค่าสถิติทดสอบ	p-value
1. การรับรู้ฉลากโภชนาการแบบ GDA					
1.1) เพศ				U=16981.000	0.078
ชาย	154	5.00	1 : 8		
หญิง	246	6.00	0 : 8		
1.2) อายุ				r=0.096	0.056
18 ปี	87	6.00	0 : 8		
19 ปี	96	5.00	0 : 8		
20 ปี	82	6.00	1 : 8		
21 ปี	103	6.00	0 : 8		
22 ปี	32	6.00	3 : 8		
1.3) ชั้นปีที่นิสิตศึกษา				H=6.279	0.099
ชั้นปีที่ 1	111	6.00	0 : 8		
ชั้นปีที่ 2	95	5.00	0 : 8		
ชั้นปีที่ 3	89	6.00	0 : 8		
ชั้นปีที่ 4	105	6.00	1 : 8		
1.4) คณะที่นิสิตศึกษา				H=84.609	<0.001
เกษตร	23	8.00	2 : 8		
บริหารธุรกิจ	34	7.00	1 : 8		
ประมง	17	7.00	0 : 8		
มนุษยศาสตร์	36	6.00	0 : 8		
วนศาสตร์	16	6.50	1 : 8		
วิทยาศาสตร์	35	5.00	0 : 8		
วิศวกรรมศาสตร์	70	6.00	1 : 8		
ศึกษาศาสตร์	13	7.00	5 : 8		
เศรษฐศาสตร์	54	4.00	0 : 8		
สถาปัตยกรรมศาสตร์	4	5.50	2 : 6		
สังคมศาสตร์	52	4.00	1 : 8		
สัตวแพทยศาสตร์	5	7.00	2 : 8		
อุตสาหกรรมเกษตร	33	6.00	2 : 8		
เทคนิคการสัตวแพทย์	5	5.00	4 : 8		
สิ่งแวดล้อม	3	4.00	3 : 5		
1.5) รายได้				H=7.479	0.113
ต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน	36	4.50	0 : 8		
3,001 – 5,999 บาทต่อเดือน	136	6.00	0 : 8		
6,000 – 8,999 บาทต่อเดือน	123	6.00	0 : 8		
9,000 – 11,999 บาทต่อเดือน	59	6.00	1 : 8		
มากกว่า 12,000 บาทต่อเดือน	46	5.00	1 : 8		
1.6) สภาพความเป็นอยู่				H=0.809	0.847
บ้านส่วนตัว	187	6.00	0 : 8		
บ้านญาติ	7	6.00	2 : 6		
หอพัก	134	5.00	0 : 8		
อพาร์ทเมนท์	72	6.00	1 : 8		
1.7) ดัชนีมวลกาย				H=1.699	0.791
< 18.5 กิโลกรัมต่อตารางเมตร	73	6.00	0 : 8		
18.5–22.9 กิโลกรัมต่อตารางเมตร	216	6.00	0 : 8		
23–24.9 กิโลกรัมต่อตารางเมตร	57	6.00	1 : 8		
25–29.9 กิโลกรัมต่อตารางเมตร	44	5.50	2 : 8		
≥30 กิโลกรัมต่อตารางเมตร	10	6.00	2 : 8		

ตารางที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ การเข้าใจและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลลากโภชนาการแบบ GDA (n=400) (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน (คน)	ค่ามัธยฐาน	ค่าต่ำสุด : ค่าสูงสุด	ค่าสถิติทดสอบ	p-value
2. การเข้าใจลากโภชนาการแบบ GDA					
2.1) เพศ				U=18127.000	0.464
ชาย	154	5.00	1 : 9		
หญิง	246	5.00	0 : 9		
2.2) อายุ				r=0.109	0.029
18 ปี	87	5.00	1 : 9		
19 ปี	96	5.00	0 : 9		
20 ปี	82	5.00	1 : 9		
21 ปี	103	5.00	1 : 9		
22 ปี	32	6.00	1 : 9		
2.3) ชั้นปีที่นิสิตศึกษา				H=9.628	0.022
ชั้นปีที่ 1	111	5.00	1 : 9		
ชั้นปีที่ 2	95	5.00	0 : 9		
ชั้นปีที่ 3	89	5.00	1 : 9		
ชั้นปีที่ 4	105	5.00	1 : 9		
2.4) คณะที่นิสิตศึกษา				H=55.676	<0.001
เกษตร	23	8.00	1 : 9		
บริหารธุรกิจ	34	6.50	1 : 9		
ประมง	17	5.00	3 : 8		
มนุษยศาสตร์	36	5.00	0 : 8		
วนศาสตร์	16	5.00	1 : 8		
วิทยาศาสตร์	35	5.00	2 : 9		
วิศวกรรมศาสตร์	70	5.00	1 : 9		
ศึกษาศาสตร์	13	6.00	3 : 9		
เศรษฐศาสตร์	54	5.00	1 : 9		
สถาปัตยกรรมศาสตร์	4	4.50	3 : 5		
สังคมศาสตร์	52	4.00	1 : 9		
สัตวแพทยศาสตร์	5	5.00	3 : 8		
อุตสาหกรรมเกษตร	33	7.00	1 : 9		
เทคนิคการสัตวแพทย์	5	7.00	3 : 7		
สิ่งแวดล้อม	3	4.00	2 : 5		
2.5) รายได้				H=11.133	0.025
ต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน	36	4.00	1 : 9		
3,001-5,999 บาทต่อเดือน	136	5.00	0 : 9		
6,000-8,999 บาทต่อเดือน	123	5.00	1 : 9		
9,000-11,999 บาทต่อเดือน	59	5.00	1 : 9		
มากกว่า 12,000 บาทต่อเดือน	46	6.00	2 : 9		
2.6) สภาพความเป็นอยู่				H=3.564	0.313
บ้านส่วนตัว	187	5.00	0 : 9		
บ้านญาติ	7	3.00	1 : 9		
หอพัก	134	5.00	1 : 9		
อพาร์ทเมนท์	72	5.00	2 : 9		
2.7) ดัชนีมวลกาย				H=6.573	0.160
< 18.5 กิโลกรัมต่อตารางเมตร	73	5.00	1 : 9		
18.5-22.9 กิโลกรัมต่อตารางเมตร	216	5.00	0 : 9		
23-24.9 กิโลกรัมต่อตารางเมตร	57	5.00	1 : 9		
25-29.9 กิโลกรัมต่อตารางเมตร	44	5.00	2 : 9		
≥30 กิโลกรัมต่อตารางเมตร	10	6.00	3 : 9		

ตารางที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ การเข้าใจและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบ GDA (n=400) (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน (คน)	ค่ามัธยฐาน	ค่าต่ำสุด : ค่าสูงสุด	ค่าสถิติทดสอบ	p-value
3. การใช้ประโยชน์ฉลากโภชนาการแบบ GDA					
3.1) เพศ				U=18745.500	0.861
ชาย	154	27.00	8 : 39		
หญิง	246	27.00	8 : 40		
3.2) อายุ				r=-0.016	0.753
18 ปี	87	28.00	8 : 39		
19 ปี	96	26.00	11 : 38		
20 ปี	82	26.00	10 : 40		
21 ปี	103	28.00	8 : 40		
22 ปี	32	28.00	14 : 38		
3.3) ชั้นปีที่นิสิตศึกษา				H = 2.995	0.392
ชั้นปีที่ 1	111	28.00	8 : 39		
ชั้นปีที่ 2	95	26.00	11 : 40		
ชั้นปีที่ 3	89	27.00	9 : 39		
ชั้นปีที่ 4	105	28.00	8 : 40		
3.4) คณะที่นิสิตศึกษา				H = 46.173	<0.001
เกษตร	23	32.00	20 : 40		
บริหารธุรกิจ	34	28.00	13 : 37		
ประมง	17	31.00	14 : 37		
มนุษยศาสตร์	36	26.00	8 : 38		
วนศาสตร์	16	26.00	14 : 36		
วิทยาศาสตร์	35	26.00	10 : 37		
วิศวกรรมศาสตร์	70	25.00	13 : 38		
ศึกษาศาสตร์	13	24.00	16 : 31		
เศรษฐศาสตร์	54	26.50	9 : 38		
สถาปัตยกรรมศาสตร์	4	21.00	19 : 28		
สังคมศาสตร์	52	28.00	11 : 39		
สัตวแพทยศาสตร์	5	25.00	21 : 36		
อุตสาหกรรมเกษตร	33	31.00	16 : 40		
เทคนิคการสัตวแพทย์	5	20.00	16 : 32		
สิ่งแวดล้อม	3	16.00	8 : 22		
3.5) รายได้				H = 3.893	0.421
ต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน	36	26.50	8 : 39		
3,001-5,999 บาทต่อเดือน	136	28.00	8 : 40		
6,000-8,999 บาทต่อเดือน	123	27.00	11 : 38		
9,000-11,999 บาทต่อเดือน	59	27.00	11 : 39		
มากกว่า 12,000 บาทต่อเดือน	46	27.00	9 : 38		
3.6) สภาพความเป็นอยู่				H = 1.074	0.783
บ้านส่วนตัว	187	27.00	8 : 40		
บ้านญาติ	7	28.00	22 : 33		
หอพัก	134	28.00	8 : 40		
อพาร์ทเมนท์	72	26.00	9 : 38		
3.7) ดัชนีมวลกาย				H = 4.892	0.299
18.5 กิโลกรัมต่อตารางเมตร	73	27.00	8 : 40		
18.5-22.9 กิโลกรัมต่อตารางเมตร	216	27.00	8 : 40		
23-24.9 กิโลกรัมต่อตารางเมตร	57	29.00	14 : 39		
25-29.9 กิโลกรัมต่อตารางเมตร	44	27.50	8 : 39		
≥ 30 กิโลกรัมต่อตารางเมตร	10	24.50	16 : 35		

U=ค่าสถิติ Mann-Whitney U, H=ค่าสถิติ Kruskal-Wallis H

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ของการรับรู้ การเข้าใจ และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลฉลากโภชนาการแบบGDA (n = 400)

ตัวแปร	r	p-value
การรับรู้กับการเข้าใจ	0.552	<0.001
การรับรู้กับการใช้ประโยชน์	0.189	<0.001
การเข้าใจกับการใช้ประโยชน์	0.186	<0.001